

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

सेवा श्री श्रीनिवासराघवार्य महादेशिक विरचितम्
॥ अक्षयाराधनम् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font. Our sincere thanks to Sri.Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ अक्षयाराधनम् ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

प्रभवो हि वेङ्कटेशो
यस्य प्रभवो विजानते तत्त्वम्।
प्रभवं तमेव सेवे
विरक्त साम्राज्य धूर्वहं नाथम्॥ १ ॥

विभवान् विधाय सूरीन्
विभवो वेदान्तदेशिकः प्राज्ञः।
विभवं दधाति लोके यस्मिन्
अवतीर्य वत्सरे स्वामी॥ २ ॥

शुक्लतामधिगतस्सुमेधसा
मानसेन वपुषा सुकर्मणा।
शुक्लपक्ष विधुवद्विराजते
शुक्लपक्षखगसन्निभः प्रभुः॥ ३ ॥

प्रमोदप्रदस्सुप्रमो दूतकृत्यं
यदूनामधीशः कपी राजहंसः।
व्यतानीत् परं वेदचूडागुरुर्नः
परो दूत आस्ते पराप्यै प्रजानाम्॥ ४ ॥

प्रजोत्पत्तिकर्मप्रदिष्टो विधाता
प्रपञ्चं यथेच्छं विधाय प्रहृष्टः।
प्रजातो हि नूनं गुरुर्वेङ्कटेशः
प्रबन्धान् प्रकृष्टान् सृजत्यद्भुतं नः॥ ५ ॥

अङ्गीरसो यस्य कलाप्रपञ्चे
 आङ्गीरसोऽसौ निगमान्तसूरिः।
 आङ्गीरसाद्याः सदृशाः कथं वा
 श्रीवेङ्कटेशस्य गुरोर्विहारे ॥ ६ ॥

श्रीमुखस्सततमागमचूडा
 सूरिरित्यतिशयो न जगत्याम्।
 श्रीमुखादधिगतं बिरुदं तत्
 येन वाजिवदनो वचसीन्धे ॥ ७ ॥

भवे भवे भावुकसार्वभौमे
 हृदि स्थिते वेङ्कटनाथसूरौ।
 भवो हि नूनं विभवेन पूर्णः
 पराभवो नैव भवेत् कदापि ॥ ८ ॥

यूनाह्यनेकाद्भुतसूक्तिजालैः
 नित्यं समाराधि युवा रमेशः।
 विहारशीलोऽपि विरक्तिभूमा
 श्रीवेङ्कटेशो गुरुरस्मदीयः ॥ ९ ॥

धातुः प्रकृष्टो हि वचःप्रपञ्चे
 धाता प्रकृष्टो हि विसर्गकृत्ये।
 धातूपमो वेङ्कटनाथवैद्यः
 तनोतु शं सङ्कटमोचनान्मे ॥ १० ॥

ईश्वरो निखिलतन्त्रधूर्वहः
 कोनु देशिकसमो महीतले।
 संहताविव विपक्षसंहतौ
 ईश्वरो नहि समज्ञतां परः ॥ ११ ॥

बहुधान्य समृद्धोऽयं
 बहुधान्यविमर्दनात्।

बहुधान्यरमाकान्तो
गुरुन्यासकृषीवलः ॥ १२ ॥

प्रमाथी रिपूणां निजानां परेषां
प्रमाथीव विष्णुस्सुधाहाररक्तः ।
प्रमादप्रमाथी श्रुतावागमे च
प्रमोदी च वेदान्तसूरिर्जगत्याम् ॥ १३ ॥

परेषां मतानां प्रभेद प्रणाद
प्रसिद्धो हि लोके गुरुर्वेङ्कटेशः ।
यदीयक्रमो विक्रमो वादिलोके
वयं सिंहविक्रान्तसूरिं भजामः ॥ १४ ॥

विषूची प्रदग्धा विषादि प्रणष्टाः
विषादेन दग्धा मृषावाददृप्ताः ।
वृषाद्रीश घण्टावतारं गुरुं मे
यदा नाश्रयन्ते तदा संप्रणष्टाः ॥ १५ ॥

भामुखैर्जगति जीवनहारी
चित्रभानुरिति सूरमवोचन् ।
सूक्तिभाभिरिह जीवनदाता
दिव्यसूरिरिह वेङ्कटेश्वरः ॥ १६ ॥

स्वभानुभिस्स्वभावतो विभाति तेजसां पतिः
स्वभावसारसूक्तिभिर्विपश्चितां पतिर्महान् ।
स्वतः प्रकाशमश्रुवन् स एव देशिकोत्तमो
मदीयमानसे तमस्ततिं व्यपोह्य राजताम् ॥ १७ ॥

प्रतारकप्रतारणस्समस्ततारणो गुरुः
विभातिकारण प्रदर्शनेन निर्णयं वदन् ।
निवारयन् निजोक्तिभिः परोक्तदूषणान्यहो
निरूपयन् विशिष्टतां नमामि देशिकोत्तमम् ॥ १८ ॥

पार्थिवस्तुतिविधायिना तथा
 पार्थिवं च वचसानुगृह्यता।
 पार्थिवाश्रयसुखं निगृह्यता
 वेदमौलिगुरुणा धृता वयम् ॥ १९ ॥

अव्ययो हि भगवान् रमाधवः
 सव्यसाचिहितकृन्निरन्तरम्।
 दिव्यवाग्भिरभिरक्षतीह नः
 तादृशो निगममौलिदेशिकः ॥ २० ॥

सर्वजित् जगति कोऽपि न दृष्टः
 वेद मौलिगुरुमन्तरा प्रभुम्।
 सर्वजित् भवति कोऽपि मनुष्यः
 तस्य पादयुग सेवनोत्सुकः ॥ २१ ॥

कुधारी वराहः कुजारिर्विधारी
 सुकूर्मो हनूमान् स गोपोऽद्रिधारी।
 परं शङ्खचक्रादिधारी हतारिः
 सतां वेदचूडागुरुस्सर्वधारी ॥ २२ ॥

विरोधिपरिहारकृत् विजयते हि भूमण्डले
 विरोधपरिहारतः सकलदिव्यसूक्तिष्वसौ।
 विभाति विबुधोत्तमो विषमतादिद्रुस्थितः
 विशालगुणशेवधिः मनसि वेदचूडागुरुः ॥ २३ ॥

विविधविकृतिभाजां पण्डितानां समाजे
 विविधविकृतिजुष्टे प्राकृते चैव लोके।
 प्रकृतिपुरुषभेदाज्ञानमोहे समिद्धे
 प्रकृतिमुपगतो मे सात्विकीं देशिकेन्द्रः ॥ २४ ॥

खरास्साधु वासांसि धृत्वा हि धन्याः
 खरा ये वहन्तीह वादान्निरर्थान्।

हता दुर्विदग्धाः परीहास दग्धाः
वयं शेखरान् प्राप्य धन्याः श्रुतीनाम् ॥ २५ ॥

अनन्तनदनो भवान् अनन्तसूक्तिनन्दनः
सनन्दनादिसम्मतोह्यनन्दनन्दनः स्वयम्।
अमन्दमन्दनन्दनः सुजातनन्दनन्दनो
विभाति वेङ्कटाभिधाननन्दनो गुरुस्सताम् ॥ २६ ॥

विजयराघवसंस्तुतिमद्भुतां
विरचयन् परमार्थभरां शुभाम्।
विजयते विबुधेषु दिवाकरो
विपुलवेद शिखामणिदेशिकः ॥ २७ ॥

जयजयेति वदन् रघुनन्दनं
हनुमता समतां प्रतिपेदिवान्।
दिनकरं विहगं च सुदर्शनं
भजतिवेदशिखागुरुमाश्रये ॥ २८ ॥

तिरस्करोति मन्मथं पुरस्करोति मन्मथं
पुरानिराकरोति वा रिपुं च तस्य सांप्रतम्।
विभाति मन्मथस्सतां निजैर्गुणैर्विमर्दनात्
नमामि मन्मथं त्रयीशिरोगुरुं तमन्वहम् ॥ २९ ॥

दुर्मुखो भवति दुर्मुखाङ्गणे
संमुखो भवति संमुखाङ्गणे।
मन्मुखं कथमुपैति सङ्कटं
संमुखे भवति देशिकोत्तमे ॥ ३० ॥

विलंबीति मन्दं विजानाम्यहं हे
विलंबिन् त्यजेमं विलम्बेन मुक्तः।
विलम्बः कृतश्चेत् विना वेदचूडा-
गुरुं लम्बमानं विशेषेण कोऽव्यात् ॥ ३१ ॥

विलम्बितफलप्रदे विफलकर्मणां सञ्चये
 विहाय मतिमुत्तमां विविधदोष वैदेशिकम्।
 भजामि बुधमण्डली परिवृढं परं सत्कलं
 दयाशतकारिणं परमनिस्स्पृहं देशिकम् ॥ ३२ ॥

विकारिजनसन्निधौ कथमकारि दानादिकं
 प्रकारमभिमन्वते कमपिकालकोलाहलात्।
 विकाररहिते मुदा परमपुरुषे निर्वृताः
 भजन्तु मम देशिकं सुलभमार्ग संवेदकम् ॥ ३३ ॥

शार्वरीतिमपहाय महान्तः
 शर्वरीमिव दिनानि नयन्तः।
 सर्वथाभ्युदयसूक्तिलिप्सया
 देशिकं हि शरणं प्रयान्ति मे ॥ ३४ ॥

प्लवो नास्ति लोके विना देशिकेन्द्रं
 परं पारमाप्तुं दृढं सज्जनानाम्।
 प्लवस्व प्लवस्वेति वाचं वदन्तः
 परे राजमानाः कुदृष्टिप्रदुष्टाः ॥ ३५ ॥

शुभाशुभविवेककृत् शुभनिबन्धन ग्रन्थकृत्
 विभाति शुभकृत् प्रभुः निगममौलिसूरिस्सदा।
 यदीयचरणाश्रया जगति शोभनासज्जनाः
 जयन्ति गुणमेदुरा निगमसौधसञ्चारिणः ॥ ३६ ॥

शोभाकरश्शोभकृदेव जातः
 शोभाकरे वैदिकसत्पथस्य।
 आशान्तशोभं मम शान्तिशोभं
 विना गुरुं वेदशिखाप्रदीपम् ॥ ३७ ॥

क्रोधी यदि स्यान्मनुजो जगत्यां
 न शान्तिमेतीति सुनिश्चितं नः।

न क्रोध आसीत्परपक्षभङ्गे
हेतुर्मदीये निगमान्तसूरौ ॥ ३८ ॥

विश्वावसुर्विश्वगुणावलोकी
विश्वस्यतां विन्दति वैदिकानाम्।
विश्वासनायावतरन् हि वेद-
चूडा गुरुर्विश्वनिधिः समिन्धे ॥ ३९ ॥

पुरातनीनां कृतकेतराणां
पश्चात्तनीनां च मुनीरितानाम्।
पराभवो नैव बभूव वाचां
जाते त्रयीशेखरसूरिवर्ये ॥ ४० ॥

निदर्शनं भक्तिमतां प्लवङ्गो
गुरुत्तमेनाभिदधे गुरुत्वे।
वियुक्तयोगं व्यतनोत् स्वकृत्या
तथाविधो वेदशिरोगुरुर्मै ॥ ४१ ॥

वेदकण्टकनिभानिभानहो
वेदकीलकगणेन मर्दितुम्।
वेदमौलि गुरुभव्यकेसरी
वेददूरजनभञ्जनो बभौ ॥ ४२ ॥

सौम्यः को वा श्रीसखाद्धिसखाद्वा
विष्णोर्दासात् सुक्रियादक्रियाद्वा।
जातो ज्ञातो देशिकादन्यजीवः
सौम्या यूयं ब्रूत वेदान्तसूरेः ॥ ४३ ॥

साधारणः पण्डितमण्डनोऽयं
वेदान्तसूरिः कृतिभिर्विशिष्टः।
इत्युचिवान् पण्डितपामरोऽयं
वेत्तुं रहस्यं कथमर्हतीह ॥ ४४ ॥

विरोधिवर्गकृन्तनात् विरोधिकृद्विभाव्यते
 विराधिनञ्च शन्तमैर्वचोभिरेव पात्यहो।
 विरोधिनः पदाग्रहा मुधाग्रहं विहाय ते
 पदग्रहेण धन्यतां प्रपेदिरे त्रयीगुरोः ॥ ४५ ॥

परीतापिनां कर्मजालप्रबन्धैः
 परीतापहत्यै यतेताद्य को वा।
 परं वेदचूडागुरुस्सर्वशान्त्यै
 लघुं मुक्तिमार्गं प्रदाय प्रहृष्टः ॥ ४६ ॥

प्रमादी च लोके हितं नैव पृच्छेत्
 स्वकीयां हि सत्तां विहायावसादी।
 प्रमादो न धत्ते पदं वैष्णवानां
 प्रजागर्ति वेदान्तसूरिर्महीयान् ॥ ४७ ॥

आनन्द निलयानन्द सन्दोहो वेङ्कटेश्वरः।
 दर्शनानन्दसंपुल्लनयनो गुरुरागतः ॥ ४८ ॥

राक्षसो भवति मानवोऽपि सन्
 रक्षणाय जगतां निगमानाम्।
 जाग्रतीह निगमान्तगुरौ मे
 भक्तिमेव कलयेन्न हि मोहात् ॥ ४९ ॥

नलः पाकशास्त्रेऽनलः पाककृत्ये
 बली वादयुद्धेऽबलस्साधुकृत्ये।
 कलाः पुष्कला वा कलौ लब्धसत्ताः
 गिरावादिसिंहे गुरौ वादिसिंहे ॥ ५० ॥

पिङ्गळादिनय मङ्गळाशयाः
 साधवो जगति जाग्रति स्वयम्।
 मङ्गळप्रदकृतिः कृतो गुरुः
 जुंभते श्रुतिशिरोविभूषणम् ॥ ५१ ॥

कालयुक्ति कलनेन जनानां
 मोहनाय बहुधा निरतानाम्।
 वादजातमपनीय सदर्थान्
 रक्षति श्रुतिशिखागुरुरेकः ॥ ५२ ॥

सिद्धार्था बहवो लसन्ति भुवने भोगादिभिर्भूरिभिः
 सिद्धार्थं शरणं प्रपद्य विमुखा वेदेषु च प्रायशः।
 तेऽसिद्धा इति तत्त्वनिर्णयधुरासाम्राज्यनिर्वाहकः
 सिद्धार्थी परमो विभाति निगमान्तार्यो गुरुस्सर्वदा ॥ ५३ ॥

रौद्री रीतिर्नैव दृष्टा जगत्यां
 भावे सौम्ये वैष्णवे सर्वथापि।
 वादे मीमे वावदूके गुरौ मे
 वेदान्तार्ये सात्विकानां अधीशे ॥ ५४ ॥

दुर्मतिर्जयति पण्डितमानी
 दुर्गतश्च विनयात् सुमतिः स्यात्।
 यद्यसौ निगमशेखरसुरैः
 कञ्चिदप्यधिकरोति निबन्धम् ॥ ५५ ॥

वाद्यते विजयदुन्दुभिस्सदा
 भासुरैर्महितभूसुरैर्मुदा।
 यद्ध्वनेरपगतं तमस्सतां
 वेदमौलिगुरुराङ् विजृम्भते ॥ ५६ ॥

रुधिरोद्गारिता दृष्टा
 सर्वथा विजयैषिणाम्।
 वेदान्तार्यगुरौ दृष्टे
 वादिगोष्ठीविभूषणे ॥ ५७ ॥

यादवोऽपि सुरक्ताक्षः
 तथा रामानुजो गुरुः।

तद्वयासक्तरक्ताक्षी
देशिको मां निरीक्षताम् ॥ ५८ ॥

क्रोधनैः किमपि नैव बाध्यते
शोधनेन वचसां विनिर्णये।
साधुवेदशिखरार्यलेखने
दर्शनीयपदवीं उपाश्रिते ॥ ५९ ॥

अक्षयो हि भगवानुपाश्रितो-
ह्यक्षयं फलमवाप्य निर्वृताः।
वैष्णवा जगति येन सूरिणा
तं नुमो निगममौलिदेशिकम् ॥ ६० ॥

अक्षयप्रभव वत्सरादिमैः
शब्दराशिभिरनन्तभोगदैः।
संस्तुवन् मुदमुपैति देशिकं
श्रीनिधी रघुवरोऽत्रिवंशजः ॥ ६१ ॥

अक्षयाक्षरसमर्पणादहं
भावभूतिपदभाजनं कृती।
बोभवीमि निगमान्त सूरिसत्
पादधूलि पद भाजनं सुखी ॥ ६२ ॥

॥ इति अक्षयाराधनं संपूर्णम् ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥